

Menighedsudvalg som det, Lovforslaget bringer i Forslag. Men paa den anden Side maa jeg dog rigtig nok mene, at det ikke forholder sig ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds vilde gjøre. Gjældende, at Menighedsudvalgets Medlemmer skulde være udsatte for større Fristelser, end der kunde være. Tale om, hvor Menigheden i dens Heelhed skulde vælge; deri troer jeg, han har Uret. Jo mere man peger hen paa enkelte Mænd som dem, der have en Dømt at røgte, og paa hvem Ansvaret hviler, desto vanskeliggere bliver det for disse Mænd at indlade sig paa noget Saadant som Gaver, Bestikkelse eller paa at tage personlige Hensyn; jo mere derimod de Personer, der have Indflydelse, kunne skjule sig og trække sig tilbage i Mængden, desto større bliver Fristelsen for dem til at tage mod Bestikkelse, fordi den er vanskeliggere at opdage, vanskeliggere at gribe. Som sagt det har for mig ikke været nogen væsentlig Betragtning. Hovedhensynet for mig har været, at man fremkalder en ganske anderledes alvorlig og grundig Undersøgelse, naar Sagen overgives til Behandling af et Udvalg, end naar man gaaer frem paa den Maade, at man paa et vist Stadium sammenkalder Menighedens Beboere og siger til dem: „Stemmer nu“; thi de komme da let til at stemme om Noget, som de i Virkeligheden ikke kjende videre til. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds saavel som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) yttede, at det Rette og det Sande kom frem paa en ganske anden Maade gennem umiddelbare Valg end gennem middelbare. Det er dette, som jeg har forsøgt at bestride Rigtigheden af. Det Rette og det Sande vil i disse Forhold netop kun komme frem, hvor der har kunnet finde en alvorlig Undersøgelse Sted, og den benægter jeg i Reglen kan finde Sted i disse Forhold, naar man giver det Menighedernes i Vold at foretage et saadant Valg. Det er iøvrigt ogsaa let at see, at, naar man vil ordne Sagen saaledes, at det er Menigheden i sin Heelhed, der skal vælge blandt et Antal af maaffee 60, 70—80 Candidater, og det med absolut Fleertal, samt fremdeles flere,

for at Regjeringen kan vælge mellem: disse flere, saa kommer man ind paa en stor Mængde praktiske Vanskeligheder, hvad jeg troer, Enhver vil indrømme, der virkelig for Alvor vil gjennemtænke denne Side af Sagen. Jeg skal endnu kun gjøre opmærksom paa og gjenskalde i Erindringen, hvad der blev udtalt af den høitærede Minister, nemlig, at det jo efter Lovforslagets Mening ikke blot skal komme an paa at vælge en Præst, og jeg for mit Bedkommende vil sige, at, dersom der kun var Tale om nødvendigtvis at vælge, saa vilde jeg ikke have kunnet stemme for Lovforslaget, selv i den moderate Stikkelse; hvori det foreligger. Dersom Lovforslaget havde gjort det til en ubetinget Pligt for enhver Menighed at vælge sin Præst, naar Præsteembedet bliver ledigt, saa vilde jeg have sagt: Nei, det Lovforslag giver jeg ikke min Stemme. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds deri, at det ikke kan siges, at der er Trang tilfede til en saadan Foranstaltning som den, hvorom her er Tale, i alle Menigheder i Landet, og langt mindre er der Modenhed tilfede i alle Menigheder i Landet; men, saa naturligt det kan være, at man paa de Steder, hvor der er et inderligt Dnske hos Menigheden om at faae Indflydelse paa Valget af den Mand, der skal være dens Sjælesørger, søger at tilfredsstille dette Dnske og komme det imøde, saa unaturligt vilde det være at sige, at der skal foretages Valg af en Præst selv paa de Steder, hvor Menighedsmedlemmerne i Virkeligheden maaffee helst ere frie for noget Saadant, og saadanne Steder kan jeg overmaade let tænke mig. Hvor Menighederne kjende bestemte Mænd fra en fordeelagtig Side, kan det være meget naturligt, at de ønske at faae dem, ligesom at de, hvor de kjende Bedkommende fra en ufordelagtig Side, frabede sig at faae dem; men hvor en Menighed ikke personlig kjender nogen af de Mænd, der søge Embedet, vilde jeg finde det høist forstandigt og respectabelt af en saadan Menighed at sige: Vi have søgt at kaffe os Dphsning om Forholdene for de enkelte Ansøgere's Bedkommende, men vi maae bekjende, at vi have ikke et saadant Kjendskab til de enkelte Ansøgere, at vi driste os til at udpege